

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Zaheiu.

Isus trecând prin Ierihon, locuitorii au năvălit pe străzi, ca să-l vadă. Zaheiu, om bogat, mai marele vameșilor, fiind mic de statură, s'a suit într'un smochin ca să-l vadă, Isus trecând sub smochin l-a chemat, zicând: „Zahee, grăbește-te de te pogoară, căci astăzi în casa ta mi-se cade să rămâiu.” Zaheiu s'a coborât și cu cea mai mare bucurie l-a primit pe Mântuitorul. Cărturari se supără, că Isus a intrat la un păcătos. Iar Zaheiu a zis: „Iată jumătate din averea mea o dau săracilor; și de am năpăstuit pe cineva cu ceva întorc împătrat.” Zis-a către el Isus: „Astăzi s'a făcut mântuirea casei acesteia, pentru că și acesta fiul lui Avraam este. Căci a venit Fiul omului să caute și să mântuiască pe cel ce era pierit.”

Isus a venit să ne mântuiască, pe noi, păcătoșii. Iar noi, să înțelegem iubirea Lui cea mare, ori cât de păcătoși am fi. Și ca Zaheiu, la întâia chemare să ne grăbim spre el și el se va sălășlui în casele noastre. Să-i promitem și noi, că vom repara răul ce l-am făcut altora și nouă înșine și să fim flegăduiala noastră. Și atunci Isus nu va mai pleca dela noi și în ziua aceea s'a făcut mântuire casei noastre, „căci a venit Fiul omului să caute și să mântuiască pe cel ce era pierit.”

Dr. Irina Berinde.

A apărut cea mai eficientă carte de rugăciuni pentru prunci școlari sub titlul: „*Inchinăciunile Creștinului*” Prețul 4 Lei. Se poate comanda la Librăria Asociațiunii Sighet Piața Unirii. 25

Când erau vremuri bune...

Era o altă viață în acele vremuri fericite de pace. Când unul fiecare își vedea în tihnă de datorințele sale. În locul care era pentru el. La munca la care se pricea mai bine. După puterile lui. În traiul cumpătat și liniștit. Câștigat prin muncă cinstită. Prin muncă fără preget. Prin munca răbdurii a omului de treabă. De bună credință. Care nu râvnește la bunul de aproapele său. Când munca era socotită o datorință a vieții. Și viața un lung prilej de muncă necurmată. Între marginile legii nesilite și a dreptății. La lumina vie a credinței trăite, nefățurate și statornice. În credința faptelor. Viață chibzuită de muncă liniștită. Cu tragere de inimă. Precum spuneau bătrânii îmbătrâniți în cinste.

Și era bine-atunci în lume și multă mulțumire. Belșug în plin din toate. Și suflete curate.

De-atunci, de-acele vremuri ne-a despărțit războiul cel mare din urmă. Care a dărâmat multe din ele, care a schimbat fața lumii, care a tulburat pacea sufletelor. Și-a răscolit simțirile. Și-a răsturnat părerile.

Ca să deschidă drumuri nouă unui viitor mai fericit. După alte înțelesuri. În nădejdi făuritoare de mai bine.

Și s'a ivit o lume noi. O lume sbuciumată. O lume intristată. O lume fără de noroc. Pentru cei mulți și părăsiți. O lume de sminteală pentru cei amăgiți de nchipuirile vrăjite. Când cuvântul dat e un bun prilej de nșelăciune. Când virtutea e o nenorocire. Când cel mai tare e mai mare. Când instărirea dintr'o noapte e visul cel mai arzător. Când nu se știe ce aduce întunecata zi de mâne. Când cele mai de seamă așezăminte ale omenirii se clatină

din temelile sguduite de încercările dărâmatore ale întunerecului roșu. Când capetele zăpăcite nu știu pe cine să mai asculte, pe cine să primiască și cui să mai dea crezare. Când cinstea într-o slăbiciune se socotește. Când pacea, înțelegerea și iubirea au sburat din mijlocul atâtor familii. Când rușinea, această pasăre rară a zilelor noastre din urmă, s'a sburătorit din mijlocul atâtor căminuri și de pe-atâtea fețe de cuvânt. Când ziua pentru mulți e, ce pentru alții-i noapte. În lumea trupului. În lumea ochilor. În lumea formelor.

De-aceste zile am ajuns. Și 'n zarea tulburată nu se arată vreun chip de scăpare. Căci înainte de toate, lipsește tăria credinței din sufletele multe lăsate 'n voia sorții. Căci a scăzut bunăvoința în cei mari, încrederea în cei mici. Și o luptă surdă a început să mocnească în sufletele răscolite. Care se aprinde și se lățește fără 'ncetare. Încât desnodământul greului impas în care e încercuită omenirea, este întrebarea cea mare a viitorului.

Va avea omenirea înlănțuită puterea să înlăture cătușele vremii amenințătoare și să salte primejdia care o urmărește? Iată ce se așteaptă . . . Ca să se reîntoarcă acele timpuri de pace cu zile mai senine. Acele zile bune și neuitate ale trecutului de muncă, de adevăr nestrămutat și de credință păzitoare de rele și de nevoi. Cu virtuțile înalte și cu faptele alese. Ca să fie spre mântuirea neamului omenesc.

— Să fim frați... adevărați...

Credința noastră creștinească ne arată, că suntem fiii aceluiaș Părinte ceresc. Și ne învață într-o cea mai aleasă, mai înaltă și mai de căpetenie poruncă: să ne iubim unii pe alții ca și pe noi înșine. Fără deosebire, fără de căutare la față. Precum se iubesc între sine frații și surorile aceluiaș părinte. Căci toți suntem făcuți după chipul și asemănarea aceluiaș Ziditor al nostru: Dumnezeu. Cu acelaș trup din țărână, având acelaș suflet nemuritor. Și săracul și avutul. Și împăratul și slujitorul. Și înțeleptul și nepriceputul. Și norocosul și nenorocitul. Și Iudeul și Elinul și Samarineanul ori Filisteanul. Și Creștinul și păgânul. Cu toții până la marginile pământului.

„Să iubești pe Domnul-Dumnezeul tău din toată inima ta, din tot sufletul tău și din tot cugetul tău . . . Și pe de-aproapele tău, ca și pe tine însuși . . . Întru acestea . . . atârnă toată Legea și Profeții” . . . Niciicând un muritor nu s'a ridicat până la acest adevăr înalt de gândire și de simțire a Legii celei nouă alui Christos-Dumnezeu, cunoscut încă din Legea veche a Părintelui său. Adevăr pe care a venit să-l ridice la lumină, la viață, în toată măreția lui. Și să-l așeze la temelie Legii Lui. Căci iubire este Legea lui Christos. Dupăcum Christos iubirea întrupată este. Întru aceea va cunoaște lumea pe ucenicii lui Christos, dacă se vor iubi unii pe alții. De aceea e limpede, că nici nu sunt, nici nu pot să fie socotiți de adevărați următori și fii sufletești ai lui Christos, aceia cari nu se iubesc unii pe alții. Acești creștini numai cu numele, cari nesocotesc cea mai strânsă legătură dintre oameni, isvorită din porunca mare a dragostei, care apropie, înfrățeste și unește sufletele în această minunată întruchipare a înțelepciunii și a bunătații nemărginite alui Dumnezeu, nu sunt vrednici să poarte pe buze numele de: creștini, nume, — care învederează cea mai sfântă legătură dintre Dumnezeu și om.

Este atât de firească această pornire a sufletului omenesc, această măreață însușire a sufletului omenesc, să iubească, să simtă îndemnul cel mai ales al său, de a se apropia de aproapele său să-i vadă și să-i recunoască aceeași ființă și făptură deopotrivă cu a sa — și totuș trebuie să mărturisim, citind din cartea vieții neamurilor, că această cerească virtute este aceea, în numele căreia se fac zilnic cele mai rușinoase abateri și încălcări. Rușinoasă, căci se nesocotește cea mai prețioasă podoabă a sufletului, cea mai înaltă simțire a inimei. Care-l face pe om, să fie om, cea mai aleasă făptură alui Dumnezeu.

De aici vrăjmășia și ura neîncetată și neîmpăcată dintre oameni, prilejul necontenit al tulburărilor dușmănoase. Luptele pierzătoare dintre fiii aceluiaș Părinte, cari cu toate acestea nu se sfiesc să rostească numele lui Dumnezeu și să poarte numele adevăraților lui fii de: creștini. Numele lui Christos, dumnezeescul iubitor al neamului omenesc.

În zilele, cari urmează după marele praznic al nașterii Domnului, carele din iu-

bire nemărginită față de noi oamenii s'a întrupat, să alungăm din sufletele noastre orice pornire învrăjbitoare, care ar primejdi sfânta legătură a iubirei. Singura cheazăsie a înțelegerii, a păcii și a bunăvoirei dintre oameni. Căci numai astfel ne vom vedea de frați adevărați, de fii înțelegători întru legătura credinței lui Isus Christos. În Legea iubirei . . . mântuitoare.

mică dare de seamă în tața unei mari indiferențe.

E obligat acela, care administrează avere străină, să dea seamă despre isprava ce a făcut chivernisind averea altuia, sau dacă e cazul și despre acele, ce nu a făcut, de-și era obligat să facă.

Având în vedere aceasta lege morală, administratorul organului Duminecii se simte obligat să dea seamă despre sumele incasate în anul 1931, precum și despre acele, ce nu a putut realiza.

În anul 1931 s'au incasat în favoarea organului Dumineca următoarele sume și anume: drept ajutoare marimonioase dela Excelențele lor II. PP. SS. dr. Vasile Suciuc Blaj 60 lei, Valeriu Tr. Frențiu Oradea 500 lei, Rev. canonic L. Vida Baia-Mare 100 lei, abonamente dela Rev. prot. Șt. Ilnițki Budești 100 lei, Rev. prot. Stan I. Borșa 120 lei, Danci Grig. catuna Borșa 200 lei, Birlea Ștefan Berbești 52 lei, dr. Alex. Lazar Sighet 100 lei, Gymnaziul rom. cat. Sighet 50 lei. Total: 1282 lei. Din vânzările la biserica p a r o h i a l ă Sighet. 581 lei, din vânzările la Libraria Asociațiunii 800 lei. Totalul general al incasărilor Lei: 2,663. Atâta tot și nimica mai mult.

Lăsând la o parte — pentru un moment — cheltuelile de tipar și hârtie, — acoperite de Asociațiunea pentru cultura popoului român din Maramureș, — s'au cheltuit pentru 8980 buc. timbre postale á 25 bani 2,245 lei, pentru exemplarele trimise fraților remași dincolo de Tisa (Apșele, Sat-Slatina, și Biserica-Albă) fiind că pentru străinătate porto postal e mai scump: 312 lei, pentru alte corespondențe necesare: 336 lei, deci suma totală a cheltuelilor (numai cu porto postal) face 2,893 lei. Rezultă, că în anul

1931 administrația organului Dumineca a cheltuit numai pentru porto postal mai mult cu 230 de lei, ca și cât a incasat.

Organul s'a expedit în fiecare zi de Vinere în câte 560 exemplare, de 52 ori fac 29120 exemplare trimise. Lăsăm în voia On. cetitorilor noștri să calculeze, cât am primit pentru un număr expedit?

Dacă mai considerăm că din incasările făcute 660 lei, adecă mai bine cu ceva ca și una a patra parte, sunt ajutoare din afară de județ, cu tot dreptul putem întreba: cu ce au contribuit credincioșii în număr de peste 90 mii suflete la întreținerea acestui organ? În tot cazul au rămas însă datori material și moralmente în conștiință toți aceia, cari au primit regulat în fiecare Duminică acest organ și nu au contribuit nici cu un zecim de bani!

Este un fel de joc — o ghicitoare, — anume se desemnează un mic șorecel într'un desemn complicat, șorecelul se vede foarte bine, apoi se desemnează alături între linii complicate și ascuns și o pisică, și dedesubt se pune întrebarea: „unde e pisica“? Dacă noi am ști desemna, am face și noi ceva desemn asemănător, și dedesubt am scrie întrebarea: „unde e vinovatul“? Și am cere să ni se deslege aceasta ghicitoare!

Fiind că este cazul, că trebuie să dăm seamă și despre acele ce nu am realizat, despre acele vom raporta cu proxima ocazie. Prea se poate însă că până atunci ni să va deslega și ghicitoarea noastră.

Calea fericirii.

(Urmare și sfârșitul.)

Sfânta Scriptură declară, că iubirea este cea mai de lipsă dintre virtuți zicând: „Sfârșitul legii este iubirea.“ (I. Timoteiu 1, 5). Și Mântuitorul chiar, când a fost întrebat de apostoli, care este cea mai mare poruncă, a răspuns: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău, cu toată inima, cu tot sufletul și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea mai mare poruncă. (Mateiu, 22, 37—38.) Sfântul Augustin, un mare scriitor și părinte al Bisericii din apus, zice despre virtuți: „Credința pune fundamentul casei lui Dumnezeu, speranța continuă zidirea, iar iubirea o încoronează.“

Iubirea este cununa tuturor virtuților, pentru că ne unește în chipul cel mai intim cu Dumnezeu. Iată deci, ce mare poruncă este iubirea și ce fericiți se simt acei ce o au deja! Să nizuim tot mai mult către iubirea lui Dumnezeu, făcându-l voia Lui, și nu către cele lumești, căci acestea ne vor duce la pieire, iar iubirea față de Dumnezeu ne va duce pe calea cea bună, către fericirea vecinică.

Fără credință, speranță și iubire nu ne putem explica faptele eroice săvârșite de apostoli și de sfinții din toate timpurile. „**A r a t ă - m i mie** calea pe care voi merge,” exclamă — încă cu multe veacuri înainte de venirea Mântuitorului — psalmistul și iată, că Dumnezeu plin de iubire față de noi ne răspunde: „Crede întru mine, sperează și iubește-mă pe mine și vei avea viață vecinică.” Dacă vom face voia lui Dumnezeu, vom păzi poruncile și vom umbla pe căile Lui, vom apuca desigur pe calea fericirii, care ne va duce la locul gătit nouă dela începutul lumii.

Să nu ne uităm rostul nostru în lumea aceasta! Să ne aducem aminte de prima întrebare, pe care o am învățat din „Micul Catehism,” atunci când eram încă micuți și cu nevinovăție ascultam pe preot, care ne întreba: „D e c e ești tu fiule pe pământ?” și noi răspundem: „Eu sunt pre pământ, ca să cunosc pe Dumnezeu, pe El să-L iubesc, Lui să-L servesc și prin aceasta să fiu fericit și să dobândesc împărăția cerurilor.”

Să tindem deci, tot mai mult către adevăratul drum care ne va duce la Dumnezeu, cu ajutorul acestor virtuți să-l urmăm „neabătându-ne dela el pentruca să putem da răspuns bun, când prea dreptul judecător ne va cere socoteală, asupra faptelor noastre.

„Drumul spre virtute este lung și greu” — zice un vechiu proverb grecesc, dar dacă apuci pe acest drum, te duci la fericirea sigură.

Să rugăm pe Preacurata Vergură Maria și pe sf. Iosif, ca să ne ajute în căutarea și luminarea acestui drum și să ne întărească pentru a putea trece cu ușurință, toate piedicile acestei lumi păcătoase și pline de ispite, fiind totdeauna cu gândul către binele prea-perfect și necuprins, către Dumnezeu.

Petru Bologa

Poșta administrației. Cvităm cu mulțumită, suma de 52 lei, primită drept abonament pentru anul 1932, dela D. O. C. Sighet, și 52 lei primiți dela dl. I. Ștefan Dobrești.

Scrisoarea enciclică a sfântului Părinte, Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă, îndreptată către Patriarhi, Primate, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă, pentru a obține prin mijlocirea ei, întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cânticică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de orice condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Librăria Asociațiunii Sighet.

Calendar săptămânal.

31 Ianuarie — 6 Februarie 1932.

31. Dumineca lui Zaheu. (Ev. d. Luca 19, 1.) SS. Kir și Ioan

1. Luni M. Trifon
2. Marți Intimp. Domnului
3. Miercuri Dreptul Simeon
4. Joi Păr. Isidor † 440
5. Vineri M. Agata
6. Sâmbătă P. Vucol.